

Notitie – Onderzoek naar uitsluiting bij hospiteren

9 februari 2023

1. Aanleiding

Het hospiteersysteem

De SSH verhuurt woonruimte aan studenten in zeven steden. Het gaat hierbij om zowel kamers (onzelfstandig met gedeelde voorzieningen; ca. 9.000) als studio's (zelfstandig met eigen voorzieningen; ca. 5.300).¹ De SSH heeft in het verleden gekozen voor een systeem waarbij toewijzing op basis van inschrijftijd en vrije keuze van huisgenoten zijn gecombineerd: het 'hospiteersysteem'. Dit is dus een ander systeem dan veel andere studentenhuysvesters en particuliere verhuurders hanteren van volledig vrije keuze van huisgenoten (het coöptatiesysteem; soms gecombineerd met een systeem van directe toewijzing in een deel van het aanbod, al dan niet met voorrangscriteria). In het hospiteersysteem dat de SSH hanteert kunnen alle kamerzoekenden reageren op alle vrije kamers. Van de kamerzoekenden die reageren worden de vijftien met de langste inschrijftijd uitgenodigd voor een hospiteeravond, waarop de bewoners van het huis een nieuwe huisgenoot kiezen.

De keuze om te reageren op een kamer maken kamerzoekenden op basis van de fysieke kenmerken van de kamer en het huis, maar ook op basis van een 'huispagina' waarop de huisgenoten zichzelf en hun huis presenteren en aangeven wat zij zoeken in een huisgenoot. De presentatie van de huizen gaat bijvoorbeeld over de leeftijd en studiefase van de huisgenoten, de mate waarin huisgenoten samen activiteiten ondernemen, de sfeer in huis, maar bevat ook aanwijzingen welke kamerzoekenden kansrijk zijn om te worden gekozen. Het kan daarbij gaan om algemene kwalificaties zoals 'rustig' of 'gezellig', 'jongerejaars' of 'ouderejaars', maar doorgaans geven de huizen ook een voorkeur aan voor 'jongen' of 'meisje'.

Ons hospiteersysteem heeft een paar evidente voordelen, het komt de sociale samenhang in huizen ten goede² en anders dan bij het coöptatiesysteem is een kamerzoeker niet afhankelijk van vriendjes of vriendinnetjes om te kunnen hospiteren: een kamerzoeker die voldoende inschrijftijd heeft om te kunnen hospiteren kan in korte tijd vaak hospiteren en vindt doorgaans ook snel een kamer. Lukt dat niet dan wijst de SSH na 20 keer hospiteren een kamer toe. Het hospiteersysteem brengt echter ook het risico met zich mee dat specifieke groepen of kamerzoekenden met specifieke persoonlijke kenmerken (veel) moeilijker aan een kamer kunnen komen dan anderen. Van tijd tot tijd ontvangt de SSH signalen dat dit aan de hand is. Dit is voor de SSH reden geweest om hiernaar onderzoek te laten uitvoeren.

Het RIGO-onderzoek

Een eerste onderzoek is uitgevoerd door onderzoeksbureau RIGO. De onderzoekers van RIGO komen tot de conclusie dat er 'geen aanleiding, laat staan bewijs, is gevonden dat het systeem van hospiteren tot uitsluiting leidt op basis van niet of nauwelijks beïnvloedbare persoons- en/of groepskenmerken (zoals afkomst, huidskleur, seksuele oriëntatie en sociale of fysieke beperkingen).

¹ Een deel van onze onzelfstandige eenheden verhuren we met short-staycontracten. Deze kamers worden direct toegewezen aan studenten uit het buitenland. Hiervoor wordt niet gehospiteerd.

² Dit blijkt uit onderzoek dat de SSH heeft uitgevoerd in een complex waar de kamers voor de helft met hospiteren wordt toegewezen en voor de helft met directe toewijzing.

Hoewel individuele studenten in de praktijk een vorm van discriminatie kunnen hebben meegemaakt, zijn er in de respondentengroep geen aanwijzingen van significante kansenongelijkheid aangetroffen'.³ Daarbij maken de onderzoekers de kanttekening dat zij in hun onderzoek te weinig studenten met een bi-culturele achtergrond en studenten met een beperking hebben bereikt om over deze groepen betrouwbare uitspraken te kunnen doen.⁴

Het Regioplan-onderzoek

Dit laatste is voor de SSH aanleiding geweest om een tweede, verdiepend, onderzoek uit te laten voeren dat zich specifiek richt op mogelijke uitsluiting van studenten uit de twee groepen die in het RIGO-onderzoek onderbelicht bleven. De onderzoekers van Regioplan komen tot de conclusie dat 'studenten met een fysieke beperking en/of een biculturele Nederlandse achtergrond specifieke uitdagingen ervaren gedurende het hospiteerproces die het lastiger (kunnen) maken om aan een kamer te komen'.⁵

Leeswijzer

In deze notitie geven we allereerst een beknopte samenvatting van beide onderzoeksrapporten (paragraaf 2 en 3) en gaan we vervolgens in op de aanbevelingen die RIGO en Regioplan aan de SSH meegeven (paragraaf 4) waarin we tevens aangeven welke vervolgacties die we naar aanleiding van de onderzoeken in gang hebben gezet en nog in gang gaan zetten.

In deze notitie hebben we beoogd een zo getrouw en compleet mogelijk beeld te geven van de twee onderzoeken. Voor wie de volledige onderzoeken wil lezen, zijn deze evenwel beschikbaar.

2. RIGO, Hospiteren en uitsluiting

De vraag die RIGO heeft onderzocht luidde:

Leidt het systeem van hospiteren, zoals toegepast door de SSH, tot uitsluiting op basis van niet of nauwelijks beïnvloedbare persoons- en/of groepskenmerken (zoals afkomst, huidskleur, seksuele oriëntatie en sociale of fysieke beperkingen) en leidt dat tot kansenongelijkheid bij het zoeken naar een studentenkamer of –woning bij de SSH tussen groepen woningzoekende studenten?

Deze vraag heeft RIGO beantwoord aan de hand van acht deelvragen:

1. Wie schrijft zich niet in bij de SSH en in hoeverre is dat te verklaren door de toewijzingssystematiek met hospiteren?
2. Wie van de ingeschreven woningzoekenden kiest ervoor mee te doen aan hospiteren en wie niet? Welke oorzaken of redenen heeft dat?
3. In hoeverre worden in de advertentieteksten van studentenhuizen uitsluitende teksten gebruikt, direct of indirect?
4. Wat zijn de ervaringen van woningzoekenden en studenten die in een kamer van de SSH wonen ten aanzien van het hospiteren?

³ RIGO, Hospiteren en uitsluiting, 2022, p. 21.

⁴ De data van respondenten uit deze groepen suggereert wel dat studenten met een niet westerse achtergrond en studenten met een beperking meer moeite hebben om een kamer te vinden en RIGO kon bovendien niet vaststellen of er sprake was van 'zelf-uitsluiting' (studenten schrijven zich niet in bij de SSH omdat zij denken weinig kans te maken om succesvol te hospiteren).

⁵ Regioplan, *Hospiteren in Utrecht*, 2023, p. 20.

5. Welke verklaringen zijn er voor het wel of niet slagen van deelname aan hospiteerrondes?
6. Heeft de ene groep studenten significant meer hospiteermomenten nodig om aan een kamer te komen dan een andere groep studenten? Zo ja, wat zijn de kenmerken van deze studenten?
7. Op basis waarvan kiest een studentenhuus een nieuwe bewoner? Vindt hier structurele uitsluiting plaats? Zo ja, op grond waarvan?
8. Welke voordelen worden beleefd bij het systeem van hospiteren, gelet op het feit dat het om (samen-)wonen gaat?

RIGO heeft deze vragen geprobeerd te beantwoorden op basis van enquêteonderzoek onder 63 scholieren die binnenkort gaan studeren, enquêteonderzoek onder 1.856 kamerzoekenden en huurders, analyse van 102 advertentieteksten en 15 focusgroepen.

Enquête onder scholieren

De respons op de enquête die werd uitgezet onder middelbare scholieren in hun (pre-)examenjaar was beperkt. Dat kwam grotendeels omdat veel scholieren geen medewerking wilden verlenen aan het onderzoek. In de antwoorden van de 63 jongeren die hem hebben ingevuld, vinden de onderzoekers geen aanwijzingen voor zelfuitsluiting. Het merendeel van deze jongeren staat neutraal of positief tegenover hospiteren. De respondenten die negatief staan tegenover hospiteren hebben daarvoor andere redenen dan dat zij op basis van persoonlijke kenmerken verwachten minder kans te maken op een kamer.

Analyse van advertentieteksten

In 102 geanalyseerde advertenties kwamen de onderzoekers in iets meer dan de helft een voorkeur tegen voor het geslacht van de toekomstige huisgenoot. Slecht in drie van deze gevallen werd rekening gehouden met non-binaire kamerzoekenden (een voorkeur voor v/x of m/x). Ook werd vaak een voorkeur aangegeven voor een bepaalde leeftijdscategorie en/of studiefase. De onderzoekers troffen naast deze gronden geen andere uitsluitende teksten in de advertenties aan. Wel constateren zij dat teksten indirect uitsluitend kunnen zijn, bijvoorbeeld doordat melding wordt gemaakt van de aanwezigheid van huisdieren of omdat veel nadruk wordt gelegd op de consumptie van alcohol in het huis.

Enquête ervaringen met hospiteren

De respondenten bestonden voor 57% uit huurders van de SSH en 43% aan studenten die bij de SSH staan ingeschreven maar nog geen kamer hebben.

Uit de antwoorden van de respondenten die van plan zijn binnen twee jaar te gaan hospiteren, komt het beeld naar voren dat een meerderheid niet verwacht dat het hospiteren leuk zal zijn, maar wel nuttig. Hospiteren biedt hen de kans zichzelf te presenteren, maar ook om het huis te leren kennen en te beoordelen of zij daarbij passen. De ervaringen van de respondenten in deze groep die al gehospiteerd hebben, komt ongeveer overeen met de verwachtingen van de groep die nog niet gehospiteerd heeft. Van beide groepen zou een aanzienlijk deel liever niet hospiteren.

Een groot deel van de respondenten denkt dat persoonlijke kenmerken van invloed kunnen zijn op de kans om gekozen te worden. Overigens zijn de kenmerken die hierbij het vaakst worden genoemd

het lidmaatschap van een studentenvereniging⁶ en leeftijd. Van de studenten die in het onderzoek aangaven bijzondere persoons- en/of groepskenmerken te hebben, schatten vooral de studenten met een sociale, psychische of fysieke beperking hun eigen slagingskans relatief klein in.

Kamerzoekenden met specifieke groepskenmerken die al hebben gehospiteerd rapporteren dat zij in de praktijk aanzienlijk minder uitsluiting hebben ervaren dan dat zij van tevoren verwachtten.⁷

Figuur 1 – Minder kans door persoons- en/ of groepskenmerken; studenten die wel hebben gehospiteerd maar nog niet bij de SSH wonen (Bron: RIGO, p. 17)

Eigenschap	Geeft aan persoonskenmerken te hebben die de kans verkleinen om als nieuwe huisgenoot te worden uitgekozen (n=90)	Geeft aan tijdens hospiteren ook daadwerkelijk het gevoel te hebben gehad minder kans te maken door bepaalde persoonskenmerken (n=99)
Leeftijd	43,3%	33%
(Geen) lidmaatschap van een studentenvereniging	40%	26%
Sociale, psychische en/of fysieke beperking	23,3%	9%
Afkomst	14,4%	8%
Genderidentiteit	10%	5%
Seksuele oriëntatie	7,8%	5%
Religie/levensovertuiging	4,4%	2%

De 536 respondenten die al huren bij de SSH hebben gemiddeld 7,1 keer gehospiteerd. De mening van deze studenten over hospiteren is aanzienlijk positiever dan die van de kamerzoekende respondenten. Van deze respondenten zei 85% niet zonder hospiteren in een kamer geplaatst te willen worden. Ook heeft een nog groter deel van deze respondenten het hospiteren als nuttig ervaren. Van hen rapporteren er 48 een negatieve ervaring bij het hospiteren. Het gaat dan om een ongemakkelijke sfeer, te weinig persoonlijke aandacht of ongepaste vragen (bijvoorbeeld naar seksuele geaardheid). Relatief veel respondenten vonden dat er teveel gedronken werd en dat er teveel hospitanten tegelijk werden uitgenodigd.

Aan de respondenten die al een kamer huren bij de SSH en die aangaven bijzondere kenmerken te hebben is gevraagd of zij denken dat dit hun kans op het vinden van een kamer negatief heeft beïnvloed. Dat gold met name voor het bijzondere kenmerk leeftijd. Van studenten in de een na

⁶ Uit de focusgroepen bleek, anders dan misschien kan worden verwacht, dat het lidmaatschap van een studentenvereniging voor huizen vaak een contra-indicatie is om iemand als huisgenoot te kiezen omdat verwacht wordt dat deze studenten weinig tijd in huis zullen doorbrengen.

⁷ RIGO, ibid., p. 17.

grootste categorie (sociale, psychische en/of fysieke beperkingen) zei 16% hiervan nadeel te hebben ondervonden.

Figuur 2 – Minder kans door persoons- en/ of groepskenmerken; studenten die bij de SSH wonen (Bron: RIGO, p. 21)

Eigenschap	Geeft aan persoonskenmerken te hebben die de kans verkleinen om als nieuwe huisgenoot te worden uitgekozen	Geeft aan tijdens hospiteren ook daadwerkelijk het gevoel te hebben gehad minder kans te maken door bepaalde persoonskenmerken
Leeftijd	20%	43%
Sociale, psychische en/of fysieke beperking	36,3%	16%
(Geen) lidmaatschap van een studentenvereniging	13,8%	26%
Seksuele oriëntatie	12,5%	3%
Genderidentiteit	7,5%	3%
Afkomst	3,8%	3%
Religie/levensovertuiging	3,8%	2%
Opleidingsniveau	2,5%	4%

Hoe langer studenten bij de SSH wonen, hoe positiever zij staan tegenover het hospiteren. Wel blijft ook een derde van de studenten die langer dan twee jaar bij de SSH wonen het eens met de stelling dat hospiteren kansenongelijkheid in de hand kan werken. De vraag ‘Zijn er persoonskenmerken waarvan je denkt dat het de kans verkleint om in jullie huis als nieuwe huisgenoot uitgekozen te worden?’ werd door 71% beantwoord met ‘ja’. Bij de toelichting ging het dan vooral over kenmerken als verlegen zijn, niet sociaal of introvert zijn of juist té extrovert, luidruchtig of arrogant overkomen. Slechts een enkele keer werd gerefereerd aan bepaalde uiterlijke kenmerken, sociale angsten of een handicap. Op de vraag ‘Heb je weleens het gevoel gehad dat jij en/of je huisgenoten tijdens het hospiteren discrimineerde?’ antwoorde het overgrote deel van de respondenten ontkennend; 8,6% beantwoordde deze vraag met ‘ja’. Bij de toelichting werden het niet spreken van de Nederlandse taal en het zoeken naar een man of vrouw het vaakst genoemd. Discriminatie tegen mensen van kleur of met een bepaalde afkomst werd negen keer genoemd, leeftijd zeven keer, het hebben van een bepaald uiterlijk zes keer, het volgen van een MBO opleiding vier keer, religie/levensovertuiging (soms in combinatie met geen alcohol drinken) drie keer, verlegen of introvert zijn twee keer en seksuele oriëntatie een keer.

Aantal keer hospiteren

RIGO heeft alle respondenten die al een kamer huren bij de SSH gevraagd hoe vaak zij hebben moeten hospiteren voordat zij een kamer gevonden hadden en gekeken of persoonskenmerken daarop significant van invloed zijn.⁸ Het verschil dat het meest in het oog springt is dat tussen mannelijke en vrouwelijke studenten. Mannen hospiteren gemiddeld 6,7 keer voor zij een kamer vinden, vrouwen 8,1 keer. Universitair studenten hospiteren gemiddeld iets minder vaak dan hbo-studenten (7,4 tegenover 8,7 keer). Het aantal mbo-studenten onder de respondenten was te klein om daarover significante uitspraken te doen. De mbo-studenten die meededen aan het onderzoek hospiteerden gemiddeld 7,1 keer.

In Nederland geboren respondenten hospiteerden gemiddeld 7,5 keer. Het aantal respondenten dat geboren is in een niet-westers land was te klein voor significante uitspraken. Zij hospiteerden gemiddeld 13,9 keer. Ook respondenten uit een westers land buiten Nederland hospiteerden gemiddeld vaker dan Nederlandse studenten. Respondenten die zijn geboren in Nederland waarvan één of beide ouders uit een niet westers land komt, is geen verschil zichtbaar met Nederlandse studenten. Ook deze laatste twee groepen waren te klein om significante uitspraken te doen. Bij geloof of levensovertuiging vonden de onderzoekers geen significante verschillen tussen verschillende groepen.

Respondenten die zeggen een sociale beperking te hebben hospiteerden gemiddeld iets vaker (7,9 keer). Dat geldt ook voor respondenten met een fysieke beperking (9,4 keer). Ook deze uitkomsten moeten worden beschouwd als indicatief omdat de uitkomsten statistisch niet significant zijn.

Van de gevonden verschillen tussen groepen met diverse seksuele oriëntatie (heteroseksuele respondenten 6,9 keer, biseksuele respondenten 8,9 keer en homoseksuele respondenten 8,4 keer) was alleen het verschil tussen heteroseksuele en biseksuele respondenten significant. Ook deze uitkomsten moeten dus worden beschouwd als indicatief.

Focusgroepen

Voor meer kwalitatieve verdieping van de onderzoeksresultaten hebben de onderzoekers van RIGO groepsgesprekken gevoerd met huizen in de complexen IBB, De Sterren, Cambridgelaan, Johanna, TWC en Bisschopssteeg. Dit zijn complexen waar studenten met de minste inschrijftijd kunnen hospiteren ('instapcomplexen'). Uit de focusgroepen kwam het beeld naar voren dat het selecteren van nieuwe huisgenoten niet alleen voor de hospitanten, maar ook voor de huizen een spannend proces is. De zittende huurders zijn zich – mede door hun eigen ervaringen met hospiteren – bewust van de stress die hospiteren met zich meebrengt voor de hospitanten en vinden het niet leuk om hospitanten te moeten afwijzen. Veel – zeker de grotere – huizen hanteren vaste spelregels voor het maken van een keuze tussen de hospitanten. Op grond van de gesprekken komende onderzoekers van RIGO tot de conclusie dat er een grote diversiteit bestaat in wat huizen zoeken in een nieuwe huisgenoot, waardoor zij de indruk hadden dat er voor vrijwel elk type student wel een passend huis te vinden moet zijn: 'De geïnterviewden lijken binnen de studentenpopulatie veel diversiteit gewend te zijn en dit ook als prettig te ervaren. Van structurele uitsluiting lijkt op basis van de gesprekken dan ook geen sprake te zijn'.⁹

Het hospiteersysteem van de SSH brengt met zich mee dat iemand met voldoende inschrijftijd om te gaan hospiteren, dat in korte tijd vaak kan doen. Dit leidt ertoe dat iemand die vaker moet

⁸ Het aantal respondenten in een aantal categorieën was te klein om significante uitspraken te kunnen doen. De uitkomsten van deze groepen zijn enkel indicatief.

⁹ RIGO, *ibid.*, p. 34.

hospiteren er vaak niet (veel) langer over doet om een kamer te vinden dan iemand die minder vaak hoeft te hospiteren.

3. Regioplan, Hospiteren in Utrecht

Naar aanleiding van het onderzoek van RIGO heeft de SSH, samen met BoKS, VIDUIS, Solgu en de gemeente Utrecht, een vervolgonderzoek laten uitvoeren om een beter in beeld te krijgen in hoeverre studenten met een niet-westerse migratieachtergrond en studenten met een fysieke beperking te maken hebben met uitsluiting en kansenongelijkheid bij hospiteren en wat hun ervaringen hiermee zijn. Dit onderzoek is uitgevoerd door Regioplan.

De vragen die Regioplan heeft geprobeerd te beantwoorden waren:

1. Is er sprake van (significante) uitsluiting en kansenongelijkheid bij hospiteren voor studenten met een fysieke beperking en studenten met een niet-westerse migratieachtergrond?
2. In welke stappen van het hospiteerproces vindt uitsluiting en kansenongelijkheid plaats?
3. Welke mechanismen vormen een belemmering voor de (ervaren) toegankelijkheid van studentenkamers voor studenten met een fysieke beperking en voor studenten met een niet-westerse migratieachtergrond?

Dit tweede onderzoek was gericht op de eigen ervaringen en beleving van twee specifieke doelgroepen: studenten met een bi-culturele achtergrond en studenten met een fysieke beperking. De onderzoekers hebben een digitale vragenlijst online gezet en met een gerichte wervingsstrategie studenten uit de doelgroep benaderd om deze vragenlijst in te vullen. Dat hebben 130 studenten met een bi-culturele achtergrond gedaan en 65 studenten met een fysieke beperking.¹⁰ Aan het einde van de vragenlijst werden de respondenten gevraagd mee te doen aan focusgroepen. Er zijn twee focusgroepen georganiseerd. Aan de eerste focusgroep namen twee studenten deel met een biculturele achtergrond. Aan de tweede focusgroep drie studenten met een fysieke beperking. Een klankbordgroep bestaande uit studenten uit de onderzochte doelgroepen heeft de resultaten van het onderzoek besproken en daar vanuit eigen ervaring op gereflecteerd.

De enquête

De enquête ging in op verschillende aspecten van het hospiteerproces:

- informatie over het op kamers gaan en het inschrijven bij de SSH
- de advertenties
- de hospiteeravond

Van de respondenten met een biculturele achtergrond had iets meer dan de helft een keer of vaker gehospiteerd bij de SSH. Van de respondenten met een fysieke beperking was dat iets minder dan de helft.

Informatie over op kamers gaan

Van de studenten met een fysieke beperking vindt ca. 70% de informatie die zij konden vinden over het op kamers gaan en hospiteren duidelijk en volledig. Iets meer dan de helft vindt de informatie inclusief en niet-uitsluitend. Informatie die werd gemist had betrekking op de fysieke

¹⁰ 10 respondenten gaven aan zowel een biculturele achtergrond als een fysieke beperking te hebben. Deze studenten zijn meegeteld in beide categorieën.

toegankelijkheid van de huizen, specifieke informatie voor studenten met een beperking (of een chronische ziekte) of algemene informatie over het hospiteerproces. Mensen met een visuele beperking geven aan dat het voor hen lastig is om de informatie te lezen.

Van de studenten met een biculturele achtergrond vindt ca. 70-80% de informatie duidelijk en volledig. Ook van deze groep respondenten vindt iets meer dan de helft de informatie inclusief en niet-uitsluitend. Studenten die informatie misten gaven aan dat het voor respondenten met meerdere nationaliteiten onduidelijk is welke nationaliteit zij moeten gebruiken wanneer zij zich inschrijven (*1).

De deelnemers aan de focusgroep met biculturele studenten gaven aan dat de beschikbare Engelse informatie alleen is gericht op internationale of shortstaystudenten (*2). Verder gaven deze studenten aan dat zij bang waren dat de tijdens het inschrijven opgegeven achtergrond een negatief effect kan hebben op hun kans om uitgenodigd te worden voor een hospiteeravond.

De onderzoekers meldden nog dat er een niet aan beperking of migratieachtergrond gerelateerd uitsluitingsmechanisme werd benoemd, namelijk de binaire indeling bij het inschrijven waardoor het voor transgender studenten lastig is zich in te schrijven (*3).

Tenslotte missen de respondenten meer algemene informatie zoals informatie over de gemiddelde wachttijden (*4) en informatie over het verkrijgen van een studio en de procedure van directe plaatsing na 20 keer hospiteren.

Ook wijzen respondenten met een biculturele achtergrond erop dat studenten met een biculturele achtergrond vaak geen netwerk hebben dat bekend is met studentenhuysvesting en hospiteren waardoor zij zich er niet van bewust zijn dat zij zich al op hun 16e kunnen inschrijven bij de SSH.

N.B.

Bij het bovenstaande plaatsen we enkele feitelijke toelichtingen. Op grond van de opmerkingen van de respondenten lijkt het goed na te gaan in hoeverre de informatie over de onderstaande punten voldoende helder is.

*1. De SSH vraagt niet om de nationaliteit bij inschrijving. Bij reguliere inschrijvingen speelt nationaliteit sowieso geen rol. Bij de inschrijving van short-stay studenten uit het buitenland is deze informatie alleen bij de onderwijsinstelling bekend. De onderwijsinstelling accordeert de inschrijving bij de SSH. De SSH zelf verzamelt geen gegevens over de nationaliteit van deze kamerzoekenden.

*2. Alle content op de website van de SSH wordt zowel in het Nederlands als in het Engels aangeboden.

*3. Bij het inschrijven bij de SSH kunnen studenten kiezen uit 'man', 'vrouw' en 'anders'.

*4. Op de stadspagina's op de website staat met welke inschrijftijd studenten kunnen reageren op kamers in welke complexen.

De advertenties

Een meerderheid van de respondenten in beide groepen vindt de kwaliteit van de advertenties voor kamers op de website van de SSH 'goed' of 'redelijk'. Door studenten met een fysieke beperking werd als punt van kritiek vooral genoemd dat zij zich op basis van de gepresenteerde informatie moeilijk een beeld kunnen vormen van de toegankelijkheid van de kamer in relatie tot hun beperking. Expliciete uitsluiting die de respondenten zagen in advertentieteksten had betrekking op de voorkeur voor een mannelijke of vrouwelijke huisgenoot (uitsluitend voor non-binaire studenten) en mbo-studenten. Overige uitsluiting in de advertentieteksten was voor hen meer impliciet. De

beschrijving door het huis van de gewenste huisgenoot kan bij kamerzoekenden het gevoel oproepen dat zij geen kans maken.

De studenten met een biculturele achtergrond gaven aan graag meer te willen weten over hun huisgenoten voordat zij kunnen bepalen of zij willen reageren op een kamer. Zij zien veel huizen waar alleen witte mensen wonen of waar alleen Nederlands mag worden gesproken. Ook wordt genoemd dat er voor islamitische vrouwen geen tot weinig mogelijkheden zijn om een huis te vinden waar alleen (religieuze) vrouwen wonen en waar geen mannen langskomen. Ook de respondenten met een biculturele achtergrond zagen expliciete uitsluiting in advertentieteksten vooral in de vorm voor een man/vrouw voorkeur van het huis, uitsluiting van mbo-studenten en de vermelding ‘no-internationals’.

Het hospiteren

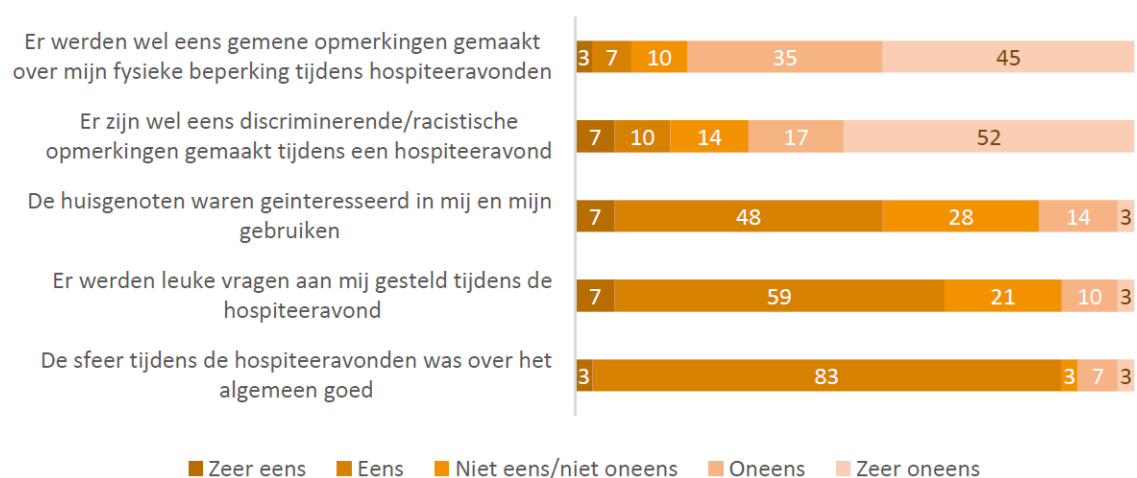
Studenten die al ervaring hadden met hospiteren is gevraagd naar hun ervaringen. Studenten die nog niet hadden gehospiteerd naar hun verwachtingen.

Iets meer dan de helft van de studenten met een fysieke beperking die al hebben gehospiteerd vindt hospiteren niet leuk (51%; vergelijk de brede doelgroep in het RIGO-onderzoek: 43%). 63% zou liever niet hospiteren (RIGO: 63%). 62% vindt hospiteren nuttig (RIGO: 44%). Van de studenten met een fysieke beperking die nog niet hebben gehospiteerd verwacht 24% dat hospiteren leuk zal zijn (RIGO: 24%). 77% zou liever niet hospiteren (RIGO: 57%) en 75% lijkt hospiteren nuttig (RIGO: 66%).

Na daadwerkelijk te hebben gehospiteerd staan de respondenten gemiddeld dus positiever tegenover hospiteren dan voordat zij hebben gehospiteerd. Studenten met een fysieke beperking en een biculturele achtergrond vinden hospiteren gemiddeld nuttiger dan de algemene doelgroep studenten.

De ervaring van de respondenten met een fysieke beperking tijdens de hospiteeravond(en) die zij bijwoonden waren over het algemeen goed. Een minderheid van de respondenten maakte mee dat er vervelende opmerkingen werden gemaakt over hun fysieke beperking (10%) of dat er discriminerende of racistische opmerkingen werden gemaakt (17%).

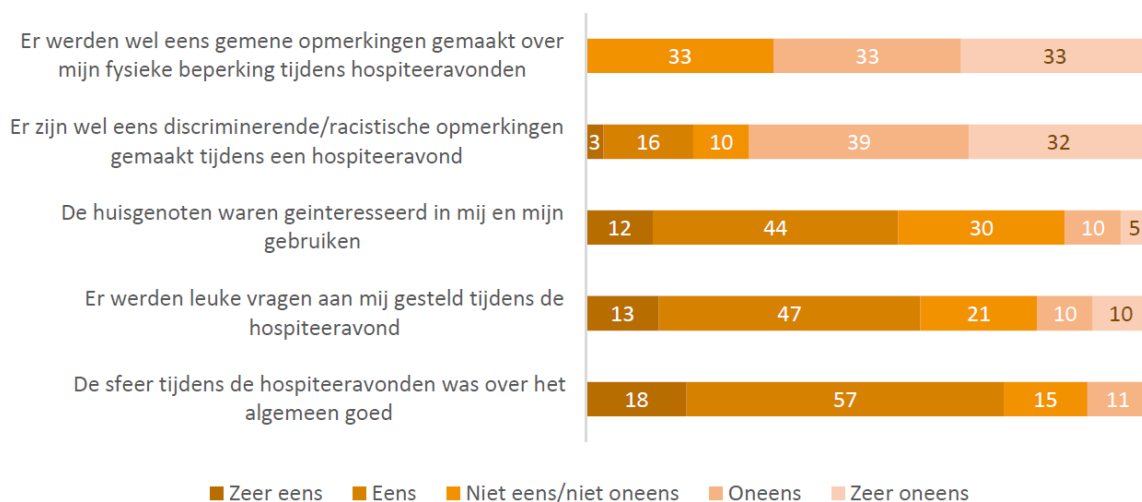
Figuur 3 – Ervaringen op de hospiteeravond, studenten met een fysieke beperking (Bron: Regioplan, p. 12)

Van de respondenten met een biculturele achtergrond die al een hebben gehospiteerd vond 42% hospiteren niet leuk. 55% vond hospiteren nuttig. 60% zou liever niet hospiteren. Ook van deze groep

waren de ervaringen met hospiteren gemiddeld positief, zij het iets minder positief dan de studenten met een fysieke beperking. Zij ervoeren ongeveer in dezelfde mate dat er discriminerende of racistische opmerkingen werden gemaakt. Van de studenten met een biculturele achtergrond die nog niet hebben gehospiteerd verwacht 37% dit niet leuk te vinden. 75% lijkt hospiteren nuttig. 62% zou liever niet hospiteren. Anders dan bij studenten met een fysieke beperking lijkt ervaring met hospiteren bij deze groep te zorgen voor een minder positieve attitude ten opzichte van hospiteren. De ervaringen die respondenten die hebben gehospiteerd rapporteren zijn echter ook in deze groep overwegend positief.

Figuur 4 – Ervaringen op de hospiteeravond, studenten met een biculturele achtergrond (Bron: Regioplan, p. 16)

Wel gaf een groot deel van zowel de respondenten met een fysieke beperking als respondenten met een biculturele achtergrond aan bij het hospiteren het gevoel te hebben gehad dat bepaalde kenmerken hun kansen op het verkrijgen van een kamer hebben verkleind.

4. Conclusies en aanbevelingen

RIGO komt op basis van de gerapporteerde deelonderzoeken tot de conclusie dat er *‘geen aanleiding, laat staan bewijs, is gevonden dat het systeem van hospiteren tot uitsluiting leidt op basis van niet of nauwelijks beïnvloedbare persoons- en/of groepskenmerken (zoals afkomst, huidskleur, seksuele oriëntatie en sociale of fysieke beperkingen). Hoewel individuele studenten in de praktijk een vorm van discriminatie kunnen hebben meegemaakt, zijn er in de respondentengroep geen aanwijzingen van significante kansongelijkheid aangetroffen’*.

In het vervolgonderzoek trekt Regioplan de conclusie dat *‘blijkt dat studenten met een fysieke beperking en/of een biculturele Nederlandse achtergrond specifieke uitdagingen ervaren gedurende het hospiteerproces die het lastiger (kunnen) maken om aan een kamer te komen’*.

Op grond van de twee onderzoeken komt de SSH tot de slotsom dat er geen aanleiding bestaat om het hospiteersysteem zoals wij dat toepassen als toewijzingsvorm als zodanig ter discussie te stellen, maar dat er wel aanleiding is om kritisch te kijken naar de toepassing van het toewijzingsstelsel en naar de positie van een aantal specifieke groepen die daarbij een achterstand ervaren. Vooruitlopend op de uitkomsten van het onderzoek naar mogelijke uitsluiting bij hospiteren hebben wij overigens al een concrete actie ingezet waarvan wij verwachten dat die de positie van studenten die om welke

reden dan ook niet willen hospiteren versterkt, namelijk het toevoegen van onzelfstandige eenheden waarvoor niet hoeft te worden gehospiteerd. We hebben hiermee vanaf 2019 geëxperimenteerd in ons nieuwbouwcomplex Mammoet waar de helft van de eenheden hospiteert en de andere helft niet. Dit experiment laat zien dat er verschillen zijn in sfeer en beleving tussen deze eenheden, maar dat de studenten in de eenheden waar direct wordt toegewezen tevreden zijn met hun huis. Wij hebben in 2022 inmiddels een tweede wooncomplex opgeleverd waar de kamers zonder hospiteren worden verdeeld (De Opaal). Ook kamers in nog op te leveren complexen zullen middels inschrijftijd worden toegewezen. Op deze manier vormt zich een voorraad kamers die toegankelijk zijn voor studenten die niet willen hospiteren.

Tegelijkertijd realiseren we ons dat het nog lang duurt voordat het kameraanbod waarvoor gehospiteerd moet worden en het kameraanbod waarvoor dat geen vereiste is zover met elkaar in evenwicht zijn dat er sprake is van volledige keuzevrijheid voor studenten. Tot dit zover is, blijven we een kamergarantie geven aan studenten die het niet lukt om middels hospiteren aan een kamer te komen. De rapporten van respectievelijk RIGO en Regioplan bevatten daarnaast verschillende waardevolle aanbevelingen die behulpzaam kunnen zijn bij verdere verbeteringen in ons hospiteersysteem. In deze paragraaf lopen we de aanbevelingen door.

Informatievoorziening

Regioplan adviseert actief informatie te verstrekken aan (toekomstige) studenten over wat het op kamers gaan inhoudt en over de mogelijkheid en het belang van het inschrijven vanaf 16 jaar en de inschrijfduur en hierbij extra aandacht te besteden aan het bereiken specifieke groepen, zoals (toekomstige) studenten met een biculturele achtergrond of een fysieke beperking. Bijvoorbeeld door het verspreiden van informatie op plekken waar jongeren makkelijk te bereiken zijn, zoals op de middelbare scholen, open dagen van universiteiten en (hoge)scholen, in buurthuizen, via sleutelfiguren van gemeenschappen of organisaties die zich voor deze jongeren inzetten.

Ook kan de SSH de informatie op haar website verbeteren, bijvoorbeeld door deze ook in het Engels aan te bieden en pagina's toe te voegen voor studenten met een visuele beperking. Naast de toegankelijkheid zou volgens Regioplan gekeken kunnen worden naar de inclusiviteit van de website, bijvoorbeeld door het gebruik van foto's met een diversere uitstraling.

Bij het inschrijven kan de SSH informatie geven over het verloop van het hospiteerproces. Het gaat bijvoorbeeld om informatie over de gemiddelde wachttijd, de regels voor het direct toewijzen van een kamer en de vereisten voor het bemachtigen van een studio.

Ook adviseert Regioplan meer filters te introduceren die specifiek van belang zijn voor studenten met een fysieke beperking zoals de toegankelijkheid van een kamer/huis (wel/geen lift of trap, etagenummer van de kamer), wel/geen gedeelde keuken, de aanwezigheid van of het openstaan voor huisdieren. Regioplan adviseert ook te zorgen dat er bij advertenties altijd (duidelijke) foto's staan zodat studenten met fysieke beperkingen zich goed kunnen oriënteren op de kamer/het huis.

Reactie SSH

Naar aanleiding van de bevindingen zoals die worden gerapporteerd in de onderzoeken, lopen we na waar onze informatievoorziening op de website hiaten vertoont, onvolledig is of moeilijk vindbaar. Wij vinden het een goed idee om bij het produceren van beeldmateriaal voor de website specifiek aandacht te besteden aan foto's waarop diversiteit het uitgangspunt is. Op onze website staan foto's met studenten van kleur vooral bij onderwerpen die te maken hebben met short-stay verhuur aan buitenlandse studenten. Op onze foto's komen geen studenten voor met een fysieke beperking. Hier is beslist ruimte voor verbetering.

Ook vinden we het een nuttig advies om een brochure te maken die specifiek is gericht op (toekomstige) kamerzoekenden. Hierin kan informatie worden opgenomen over inschrijven, hospiteren en samenwonen. De SSH is op dit moment aanwezig op open dagen en informatiemarkten tijdens de introductietijd in diverse steden. Te overwegen valt om deze brochure ook via middelbare scholen te verspreiden onder leerlingen in het vierde of vijfde leerjaar.

Een aantal aanbevelingen die Regioplan doet ten aanzien van de informatieverstrekking (informatie in het Engels, informatie bieden over wachttijden) hebben wij ons inziens met de introductie van de huidige website in 2021 gerealiseerd. Wij zullen met de onderzoekers van Regioplan nagaan waarom deze informatie niet goed vindbaar is gebleken.

Het advies om filters in te stellen waarmee kamerzoekenden aanbod kunnen filteren op toegankelijkheid vinden we navolgenswaardig. Een alternatief is om deze informatie expliciet op te nemen bij de informatie over de aangeboden kamers of om een overzicht beschikbaar te stellen van kamers die toegankelijk zijn voor studenten met verschillende beperkingen. Wij zijn inmiddels begonnen met het meer standaardiseren van de huispagina's. Deze krijgen meer het karakter van een 'formulier' (met ruimte voor eigen invulling) zodat basisinformatie in alle gevallen is opgenomen.

We kunnen in de instructie die we aan huizen geven met betrekking tot het voorbereiden van een hospiteerprocedure expliciet de vraag opnemen om op hun huispagina foto's te zetten die inzicht geven in de toegankelijkheid van hun huis voor huisgenoten met een beperking en om aan te geven of er huisdieren aanwezig zijn.

Hospiteerregels en normen

RIGO trekt de conclusie dat studenten hospiteren in meerderheid nuttig vinden, maar dat dit niet betekent dat hospiteren (altijd) een prettige ervaring is. RIGO adviseert de SSH daarom na te denken welke verantwoordelijkheid de SSH neemt en kan nemen om het hospiteren zo prettig mogelijk te laten verlopen voor studenten en hoe eventuele negatieve uitwassen, zoals overmatig alcoholgebruik, ongepaste opmerkingen en vragen, zoveel mogelijk te voorkomen.

Het gaat dan enerzijds om het goed voorbereiden van studenten die gaan hospiteren op wat er gaat gebeuren. Bijvoorbeeld door advertentieteksten uit te breiden met informatie over de manier waarop het huis de hospiteeravond organiseert.

Anderzijds kan de SSH voor huizen die een hospiteeravond gaan organiseren duidelijkere normen stellen over wat wel en niet kan en mag bij het hospiteren. Ook Regioplan adviseert duidelijke normen te formuleren voor hospiteeravonden, door een duidelijk standpunt in te nemen over discriminatie, racisme en uitsluiting en hiertegen maatregelen te nemen. Een helder statement van de SSH kan volgens Regioplan bijdragen aan de bewustwording van huizen die een hospiteeravond organiseren. Ook zou de SSH moeten overwegen uitsluitende teksten te verbieden. De norm zou moeten zijn dat studentenhuizen voor iedereen open staan.

RIGO adviseert een (goed gecommuniceerde) mogelijkheid te bieden om mistanden te melden voor hospitanten. Regioplan adviseert het voor studenten om belemmeringen of moeilijkheden laagdrempeliger te maken met de SSH te spreken over (problemen bij het) hospiteren. Bijvoorbeeld door de introductie van een chatoptie of een vaste contactpersoon aan wie studenten vragen kunnen stellen, hun situatie kunnen uitleggen, met wie ze belemmeringen kunnen bespreken of van wie ze tips krijgen voor het reageren en hospiteren.

RIGO begrijpt waarom de SSH het huizen toestaat te adverteren met een voorkeur voor een mannelijke of vrouwelijke huisgenoot, maar constateert dat dit onderscheid niet meer de huidige maatschappelijke verscheidenheid dekt. Regioplan adviseert om de eis dat studenten hun wettelijk geslacht moeten opgeven te schrappen en in plaats daarvan de mogelijkheid te bieden om genderidentiteit te vermelden.

Regioplan suggereert tenslotte het hospiteerproces om te draaien: niet het huis kiest een nieuwe huisgenoot, maar een kamerzoeker kiest uit een aantal huizen, waarmee de mogelijkheid om elkaar voorafgaand aan de keuze te ontmoeten blijft bestaan, maar de uiteindelijke keuze voor een kamer bij de kamerzoekende student ligt in plaats van bij de huisgenoten.

Reactie SSH

Wij willen de adviezen met betrekking tot 'veilig hospiteren' grotendeels volgen. Wij vinden het een goed idee om huizen te vragen op hun huispagina informatie op te nemen over hoe zij de hospiteeravond willen vormgeven. Dit zou onderdeel kunnen uitmaken van een meer algemene instructie van de SSH over de *do's and don'ts* van het hospiteren waarin wij ook aandacht besteden aan diversiteit en het tegengaan van (onbedoelde) uitsluiting. Ook de gedachte om een meldpunt in te stellen waar klachten over uitsluitende advertentieteksten of misstanden op hospiteeravonden kunnen worden aangekaart, spreekt ons aan. Als het gaat om advertenties waarin uitsluitende teksten zijn opgenomen, kan de SSH direct ingrijpen (dit doen wij ook op dit moment als wij hierover meldingen krijgen of als een medewerker dergelijke teksten aantreft). Over het sanctioneren van ongewenst gedrag tijdens hospiteeravonden moeten we goed nadenken, omdat voor medewerkers van de SSH moeilijk is te verifiëren wat er tijdens zo'n avond wel en niet is gezegd of gedaan. Bij een enkelvoudige melding kunnen we niet veel meer doen dan dit registreren en het huis hiervan op de hoogte stellen. Wij kunnen ons voorstellen dat bij meerdere of herhaalde meldingen over een huis in ieder geval een gesprek met een medewerker van de SSH volgt. Mochten herhaaldelijk meldingen over een huis blijven binnenkomen dan kan in het uiterste geval (voor een periode) het hospiteerrecht worden opgeschort.

De vraag hoe om te gaan met een voorkeur van huizen voor een mannelijke of vrouwelijke huisgenoot vraagt om een salomonsoordeel. Wij begrijpen de wens van huizen om evenwicht in hun huis te bewaren tussen mannelijke en vrouwelijke bewoners, maar zijn met de onderzoekers eens dat dit niet mag leiden tot uitsluiting van non-binaire of gender queer hospitanten. Wij denken dat de meest pragmatische oplossing is om de oplossing die de onderzoekers van RIGO bij een aantal huizen aantrof om bij het aangeven van een voorkeur voor 'm' of 'v' altijd ook 'x' op te nemen als regel voor te schrijven.

Een radicale wijziging van het hospiteerproces zoals Regioplan die suggereert, vinden wij (voor dit moment) een stap te ver. Wij hebben zoals aangehaald in de inleiding van deze paragraaf inmiddels een andere koers ingezet om kamerzoekenden meer keuzevrijheid te bieden tussen hospiteren of niet hospiteren, namelijk het toevoegen van kamers die op inschrijftijd worden toegewezen en waarvoor dus niet hoeft te worden gehospiteerd.

Vorrangscriteria, toewijzing studio's, directe plaatsing

Regioplan stelt enkele concrete aanpassingen voor in het hospiteerproces. De SSH zou bijvoorbeeld (ook) de reisafstand tot de universiteit/(hoge)school of de noodzaak voor kamer gezien de thuissituatie of reisbeperkingen door een fysieke beperking als criterium kunnen nemen. Anders adviseert Regioplan het inschrijfmoment aan te passen naar het moment dat een student ingeschreven staat bij de universiteit of (hoge)school of begint met de opleiding.

Ook adviseert Regioplan de vereisten voor het in aanmerking komen voor een studio aan te passen. Studenten met (bijvoorbeeld) allergieën, chronische ziekten of geloofsovertuigingen zouden voorrang kunnen krijgen.

Directe plaatsing heeft volgens RIGO een negatief imago omdat huizen ervaren dat de SSH dit instrument inzet als 'straf' voor huizen die niet op tijd zijn met het doorlopen van de stappen in het hospiteerproces. Dit heeft negatieve consequenties voor kandidaten die middels directe plaatsing hun kamer krijgen. Regioplan adviseert het aantal keer hospiteren dat nodig is voor directe plaatsing te verlagen. Daarnaast zouden studenten die (grote) moeite hebben met hospiteren door hun fysieke beperking zouden hiervoor sowieso in aanmerking moeten komen.

Reactie SSH

Wij zijn niet enthousiast over de voorstellen van Regioplan om nieuwe criteria vast te stellen om de voorrang bij het hospiteren of direct toewijzen van een kamer te bepalen. Enerzijds leidt voorrang voor de ene groep studenten tot een minder grote slaagkans voor andere groepen. Een eenduidig criterium dat voor de overgrote meerderheid rechtvaardig voelt is wat ons betreft te verkiezen boven een fijnmazig systeem van criteria dat altijd arbitraire elementen zal bevatten, waarbij van een deel bovendien lastig objectief zal zijn vast te stellen of een kamerzoeker er aan voldoet.

In plaats van het aanpassen van het inschrijfmoment naar het moment van inschrijving bij de onderwijsinstelling zoals Regioplan voorstelt, voelen we meer voor betere informatievoorziening over de mogelijkheid om je met 16 jaar in te schrijven. We verwachten binnen afzienbare tijd samen met onze partners in Kences een landelijk inschrijf- en aanbodportaal te starten. Dat biedt nieuwe mogelijkheden om brede informatievoorziening aan middelbare scholieren te organiseren.

Ook zien wij er geen heil in om voor specifieke groepen studenten de weg naar een zelfstandige studio te vergemakkelijken. Wij zijn ons ervan bewust dat de cultuur in studentenhuizen (hoe divers die overigens ook is!) niet alle studenten aanspreekt. Of dat nu gaat om het samenwonen van studenten van verschillend geslacht, het nuttigen van alcohol of bepaald voedsel, het houden van huisdieren of willekeurig welke andere overweging, een deel van de studenten geeft de voorkeur aan een studio boven een kamer in een studentenhuus. Als we aan de vraag van deze diverse groep studenten tegemoet zouden willen komen, zou de SSH fors moeten inzetten op het toevoegen van zelfstandige studio's. Wij kiezen daar niet voor. Ook gemeenten en andere stakeholders vragen van ons om juist te investeren in onzelfstandige eenheden. De reden daarvoor ligt met name in het besef dat de stap naar op jezelf wonen een grote is en vaak gepaard gaat met gevoelens van eenzaamheid en stress. Wij geloven dat samenwonen met andere studenten in de eerste fase van de studie bijdraagt aan het voorkomen van deze problemen. Gezien het tekort aan huisvesting voor jonge studenten, kiezen we ervoor waar mogelijk onzelfstandige eenheden toe te voegen. Zelfstandige studio's blijven mede daardoor de komende tijd een 'schaars product' dat wij inzetten om studenten de mogelijkheid te bieden om tijdens hun studie een wooncarrière te maken. Die begint in een onzelfstandige kamer en gaat via een zelfstandige studentenstudio naar een startersappartement. De benodigde inschrijftijd voor een studio is ook langer dan die voor een kamer. Wij willen niet voor specifieke groepen studenten een *short cut* creëren om sneller een studio te kunnen huren dan andere groepen studenten. Dat neemt niet weg dat wie de fase van onzelfstandig wonen wil overslaan, met voldoende inschrijftijd direct een zelfstandige studio kan huren. Daarvoor hoeft een student niet eerst in een kamer gewoond te hebben.

Geloofsovertuiging is een criterium waarvan wij ons afvragen of wij daarbij als huisvester specifieke woonproducten zouden moeten aanbieden. Vooralsnog neigen we er sterk naar om dat niet te doen. Het reserveren van eenheden specifiek voor meisjes zou te overwegen zijn (ook gezien het feit dat de oververtegenwoordiging van vrouwelijke studenten in Utrecht blijkt het

RIGO-onderzoek leidt tot lagere slaagkansen voor vrouwelijke studenten bij de SSH). Dat zou dan echter gaan om specifieke huisvesting voor alle vrouwelijke studenten (v/x) en niet bijvoorbeeld alleen voor islamitische vrouwelijke studenten.

Het advies ten aanzien van directe plaatsingen van RIGO nemen we deels ter harte. Als de SSH een student rechtstreeks plaatst omdat een huis niet op tijd een hospiteeravond plant, is dat geen 'straf' voor het huis, maar een manier om leegstand te voorkomen. Hierover kunnen we duidelijker communiceren. Bij het plaatsen van kamerzoekenden die 20 keer of meer hebben gehospiteerd wordt een kamer doorgaans al eerder 'uit het proces gehaald'. Een huis krijgt dan direct na opzegging van een kamer te horen dat voor de betreffende kamer niet kan worden gehospiteerd. De 20 keer hospiteren voordat directe plaatsing mogelijk is lijkt veel, maar toch willen wij daaraan vasthouden. Wij zijn van mening dat studenten eerst zelf moeten proberen een kamer te vinden die bij hen past, al was het maar omdat zij dan ook een huis hebben waar zij zich prettig voelen. Dat hospiteren kan – zoals al gezegd – in vrij korte tijd plaatsvinden. We willen niet dat er door het aanpassen van deze procedure een omweg om het hospiteersysteem ontstaat voor studenten die niet willen hospiteren. Voor deze studenten ontwikkelen we specifiek aanbod van kamers die op volgorde van inschrijftijd worden toegewezen zonder hospiteren.

Samenwerking

De SSH zou volgens Regioplan meer samenwerking kunnen zoeken met andere studenthuisvestingaanbieders of gemeenschappen (bijvoorbeeld begeleid wonen voor studenten met een beperking of religieuze gemeenschappen) om samen na te denken over inclusieve communicatie richting de doelgroep of samen te werken bij het begeleiden van studenten uit een doelgroep naar een kamer.

Reactie SSH

De SSH heeft veel samenwerkingsrelaties met organisaties die zich bezighouden met de belangen van specifieke groepen studenten. Zo hebben we diverse studentenhuizen waar studenten wonen met een AS-stoornis, we hebben een studentenhuus voor studenten met eetproblemen, studentenhuizen voor topsporters en een studentenhuus waar dove en slechthorende studenten samenwonen met studenten aan de opleiding gebarentaal. Wij staan altijd open voor nieuwe samenwerkingsrelaties op dit vlak. Dat beschouwen we als onderdeel van onze kerntaak. Het initiatief hiervoor ligt wat ons betreft bij partijen die specifieke studentgroepen vertegenwoordigen.

Ook heeft de SSH een voorraad studentenwoningen beschikbaar voor studenten die rolstoelafhankelijk zijn. Met de oplevering van High5 op het USP in 2024/2025 komen er daarvan weer elf bij (waarvan vijf als onderdeel van een studentenhuus en zes zelfstandig). De onderzoeken laten zien dat we over dat aanbod en de voorwaarden om daarvoor in aanmerking te komen nog beter kunnen communiceren. Dit loopt nu hoofdzakelijk via de decanen van de opleidingen.

De SSH voelt zoals eerder gesteld minder voor huisvesting op basis van religieuze identiteit. Dit staat samenwerking op het gebied van informatievoorziening in samenwerking met organisaties uit de hoek van religieuze gemeenschappen evenwel niet in de weg.